

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden a kiadóhivatalban, hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
CIRNER J. JÓZSEF
papírnagykereskedése, hová az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatnak vissza.

KÖZÉRDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAPON.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félévre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt

Hirdetmények díja:
□ centiméterenként 3 kr.
Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek. Bélyegdíj 30 kr.
Nyilttér sora 20 kr.

A Bethlen-főiskola helyzete.

Némely hatalmas és böcs református vezérfiúk aképpen építik isten országát: az egyházat, hogy elkezdik rombolni annak oszlopait, az iskolákat.

Igy cselekednek a Bethlen-főiskolával is. Pedig megírták az ország rendei az Approbata Constitutióban, hogy „mint igaz Pater Patriae, néhai Bethlen Gábor fejedelem, Istenesen és tanatoson gondolkodván, kezdette volt plántálni a Collegiumot, azt mind *professorokkal* s egyéb tudós emberekkel s mind pedig külső beneficiummal megerősíteni, illendő jövedelmet mind pénzüls s mind pedig jószágul rendelvén hozzá (mely Testamentumát azon fejedelemnek a Nemes Ország is helyben hagyta) *statuáltatott* annak okaért, hogy azon Collegium mind külső és belső épületeiben nem csak *continuáltassék*, sőt inkább *renováltassék* a mennyiben isten a fejedelemeknek is arra való elégségeket engedí és a Collegiumnak is proventusa extendálthatik. Mivel pedig a megnevezett Meltóságos fejedelemtől azok a conferált proventusok és jószág a végre rendeltettek, hogy tudós Professor emberek s azon kívül is jó Mesterek tartassanak a Collegiumban, annak okaért haladék nélkül helyre állitassanak abbéli fogyatkozások és tudós, hasznosan tanító Professorok hozattassanak és mesterek is jók állitassanak a Collegiumban.” (I. 10--4.)

Ezt a collegiumot Bethlen Gábor fejedelem Gyulafehérvárral fundálta, de egy másik fejedelem: *Apafi Mihály*, teljes egészében *Enyedre* helyezte 1664-ben. Ennek tehát Enyeden kell *continuáltatnia* és *renováltatnia* és a *conferált proventusok* is a végre *rendeltettek*, hogy professorok tartassanak a collegiumban.

Azok, akik koronként hivatva voltak örködni a felett, hogy a collegium *continuáltassék* és *renováltassék*: gondoskodtak is, hogy a fejedelem és az ország akarata teljesüljenek. A magyar nemzet és a prot. szabadság ellenségei gyakran megtámadták, rombolták és pusztították ugyan a collegiumot Enyed városával együtt, de az egyház és a nemzet megvédelmezték s ismételte megerősítették, hogy terjessze a tudományt, ápolja a nemzeti és vallás-szabadságot.

De most egy pár évtized óta az erdélyi ref. egyház némely főintézői kezdik nem tartani tiszteletben a fejedelem és az ország akarát. Meg akarják gátolni a collegium fejlődését; meg akarják bontani szervezetét azzal, hogy theol. akadémiáját léteiben és fejlődésében megtámadják.

Azt a hamis és valótlan állítást terjesztik, hogy a Bethlen-kollegiumnak *nem rendeltetése a papnevelés*; meg kell tehát szüntetni theol. akadémiáját. Előbb, 1874. és 75-ben, egyenesen arra törekedtek, hogy ezen akadémiát tanáraival és tanulóival áttegyék *Kolozsvárra*. Azután 1888. és 89-ben azzal a tervvel léptek fel, hogy egyházkerületi theol. akadémiát kell felállítani Kolozsvárral és annak fentartására igénybe kell venni a Bethlen-kollegium jövedelmének *feleslegét* is.

Maga az egyházkerületi igazgató-tanács és a mostani püspök állanak élén ezen törekvéseknek és hivatalos hatalmuknál fogva minden alkalmat és *ürügyet* használtak s felhasználnak arra, hogy a törvényhozás előtt napirendre hozzák a papnevelés ügyét és vitássá, kérdésessé tegyék a Bethlen-főiskola theol. akadémiájának lételet.

Az egész ország ismeri azon hosszú és elkeseredett küzdelmet, melyet a Bethlen-főiskola az egyházkerület kiváló férfainak segítségével folytatott egy *merénylet* ellen, mely az alapító fejedelem intencziójának megsértésével a collegiumot szervezetében megösonkítani, vagyoni integritását megtámadni törekedett.

Az egyház törvényhozása egyszer sem mondotta ki sem azt, hogy a Bethlen-kollegiumnak nem rendeltetése a theol. akadémia fentartása és papnevelés, sem azt, hogy ezen collegium jövedelméből egy másik, habár hasonló intézetet lehetne fentartani vagy segélyezni.

Hanem elhatározta hosszas küzdelmek és a papnevelés békés fejlődését gátoló párharcok közt 1889-ben, hogy Kolozsvárral egyházkerületi theol. akadémiát állít. A Bethlen-kollegium akadémiájának törvényes állása tehát sértetlen maradt. Azóta halálózás folytán a theol. akadémián 3 tanszék megürült és egy tanár nyugalmazandó lett.

A főiskola előjárósága be akarván tölteni a megürült tanszékeket, pályázathirdetés végett felterjeszté az intézet az igazgató tanácshoz. A *kerületi gyűlés nemsokára összeül és a dolog sürgős*. Az igazgató tanács kétszer tagadta meg a pályázatok kihirdetését és így világosan meg akarja gátolni az egyetlen fennálló theol. akadémián a tanszékek betöltését és ezzel megakasztani a Bethlen-kollegiumban a papnevelést.

Miféle indító okból, minő jognon teszi ezt az igazgató tanács: majd kiderül azon közgyűlésen, melynek számadással tartozik sáfárkodásairól.

Mi addig is ezen lapok hasábjain folytatjuk az ügy ismertetését.

C.

„Csak ideiglenesen.”

Régi történet ez,
De mindig új marad.

Több mint ötven éves!

Bizonyos kolozsvári érdekeltség szerette volna át-helyezni Enyedről a Bethlen-fundációt, s aztán persze az intézetet is. Egyszer egyiknek kezdte, máskor a másiknak. Ha egyikkel megbukott, fordult a másikhoz; ha egyikben némi sikert aratott, rögtön nyújtotta kezét a másik után.

Az ötvenes évek elején, felhasználva Enyed pusztulását, az egészszet akarta mindenestől. Mikor ez nem ment: megelégedett a theol. seminariummal; miután végképp ezt sem kapta meg, hát elfogadta *ideiglenesen* is. Csakhogy aztán már a visszabocsátásáról hallani sem akart. De a hatvanas évek elején általánosan uralkodó hatalommá lett a restitutio elve, s ennek védsáncza alatt az enyedi collegium is „restituáltatott”. Alig telt el 12 év s már Tisza László jeles nemzetgazdászunk szája által indítványba tétel, hogy „a nagy-enyedi theol. seminarium tanáraival és hallgatóival együtt már a következő szeptemberben téssek át Kolozsvárra”. De hát nem ment oly könnyen, mint ahogy gondolták. Nemesak az enyedi előjáróság tiltakozott egyhangulag, élén gr. Mikó Imrével, hanem az egyházmegyék túlnyomó nagy része is. Ekkor találta ki a mozgalom szellemi feje, akkori kolozsvári jegyző, mostani ft. püspökünk, a mentő gondolatot, hogy:

„Nyilván való tehát, hogy itt nem arról van szó, hogy bármelyik — jelenleg létező — ref. papnövelde akár anyagi, akár szellemi tekintetben megrövidítettessék, vagy éppen megsemmisítettessék . . . Hanem szó van arról, hogy fennálló tanítézetünk mostani anyagi és szellemi erejének sértetlen fentartásával *hozzunk létre* egy új intézményt.” Olyan szelid, olyan ártatlan, mint egy bárány. Ugyan kinek jutott volna eszébe, ebben valami rosszat látni s így ellene állani? És midőn az

1876-iki közgyűlés egyhangulag kimondta, hogy az enyedi theol. tanítézetet teljesen berendezi, ugyanakkor készséggel fogadta az illető 15-ös bizottság azon előterjesztését, mely Szász D. aa azon ajánlatát, hogy egy Kolozsvárral is felállítandó theol. fakultásra alapot törekszik gyűjteni, méltányolja; s az alapok és adományok gyűjtését megengedte. Sőt a legelső s hosszú időn át egyedüli nagy alapítványt épp azon férfiú tette, aki legelső s leglelkesebb védője volt az enyedi főiskola épségének, n. gr. Mikó, s tette azon nyuguvással s egyszerűsmind határozott kikötéssel, hogy a Bethlen-kollegiumot ne bántsák!

Ez lett aztán az állandó harci taktika. Kedvező előjelek között a támadó hadsereg az enyedi akadémia *át-helyezését* hangoztatá; de ha szorult a kapca, ha Enyednek sok és hatalmas védője akadt, akkor mindjárt „nyilván való volt, hogy itt nem arról van szó, hogy Enyedet senki sem akarja bántani, hanem arról van szó, hogy egy egészen új intézményt hozunk létre; egy *kettős* intézetet, u. egyházkerületi theol. akadémiát és felekezeti pedagógiumot, kapcsolatban az egyetemmel és kolozsvári collegiummal; majd egyetemes, mind az 5 ref. egyházkerületre kiterjedő theol. fakultást, de már pedagógium nélkül” stb. Mikor aztán ezen ártatlan indítványt Enyed jámbor védőivel a „jó békesség kedvéért” sikerült elfogadtatni: mindjárt előállott a pártnak tartalékba helyezett harcias része, hirdetve, hogy ime, ki van mondva az enyedi akadémia ideiglenessége, vagy megszüntetése, s aztán mindjárt is pretendáltak az új intézet számára Enyed anyagi támogatását!

Szóról szóra így történt 1889-ben is. Ns. Szász Béla ur előterjeszti a 21-es bizottság javaslatát a theol. akadémia át-helyezéséről részben a Bethlen-kollegium költségén. Ezen indítványt a túlnyomó nagy többség elvetette. De készen volt már a mentő indítvánnyal zsebében, fájdalom, épp a Bethlen-főiskola egyik főgondnoka, mélt. gr. Bethlen Géza ur. Ezen indítvány kimondja egy kettős intézet berendezését és lehető rövid idő alatti felállítását, de úgy, hogy „szó sincs benne” az enyedi főiskola szellemi vagy anyagi megösonkításáról. Ki is tehetett volna fel ilyet épp ezen főiskola főgondnokáról!

A közgyűlés ezen indítványt szavazattöbbséggel elfogadta, még pedig Enyed védői egy részének hozzájárulásával; mert hiszen ezek megnyugodtak abban, hogy az enyedi főiskola sértetlen marad s így csak annyit ismertek el, mit különben sem vonta soha kétségbe, hogy a kerületnek joga van Kolozsvárral (ha van miből) egy kettős intézetet felállítani.

De alig nyertek meg beküldény indítványukkal ennyit, már is kezdtek egy értelmezni, mintha ez által az enyedi akadémia ideiglenessége is el volna határozva. Már az elnöknek négyszáz firtos kegyes alapítványát bevezető és adakozásra felhívó beszédében is foglaltatik ilyenmü feltevés: „Azonban jegyzőkönyv-hitelesítés alkalmával, közbejött felszólalásokra, maga az elnök elismerte, hogy amit mondott, nem a gyűlés határozata-keppen mondotta, hanem „saját *egyéni* álláspontjából kiindulva”, s bele egyezett, hogy ezen nyilatkozata minden félremagyarázás megelőzése végett a jegyzőkönyvbe is bevétecsék. Nemkülönben a zsinaton gr. Bethlen Gábornak a kolozsvári új intézmény felállítására ellen az enyedi theol. akadémia szempontjából intézett felszólalását azon közelismeréssel fogadott nyilatkozattal hallgattatta el, hogy itt arról, hogy az enyedi theol. akadémia Kolozsvárra helyeztessék át, szó sincs, nem is volt.

És most az ig. tanács mégis a gr. Bethlen Géza féle javaslatra hivatkozva tagadja meg a megürült rendes tanári székek kihirdetését!

Ugyanis ezen indítványnak a kettős új tanítézet felállítására vonatkozó főrészen kívül van két mellék pontja; egyik, az *első*, a tanítóképezde fentartására, tehát egész más dologra, vonatkozik, s ezután van a következő:

„Végül pedig az enyedi Bethlen-kollegium eredeti és az 5-ik theol. tanszéknek az e. kerület részéről történő javadalmazását illető kérésére nézve utasittatik az i. tanács, hogy az enyedi collegium előjáróságával

* L. „Tervezet” 1875. p. 21.

egyétérte, a tanerőkre nézve netalán *időközben* előálló hiányokat *ideiglenes* tanerők alkalmazásával pótolta.

Ugyan bizony miről van itt szó? Vajjon az enyedi theol. akadémia existenciájáról? avagy a kellő fedezettel bíró négy rendes tanszékéről? Látni való, hogy nem, hanem csak azon kérésről, hogy az 5-ik tanszék javadalmát fedezze az e. kerület. Ezen kérés nem teljesített, tehát a tanszék fedezet hiányában rendes tanárral be nem tölthetett: s így nem maradt fenn egyéb, mint az ideiglenes pótlás, miként a kolozsvári, vásárhelyi s más főgimnáziumoknál is fedezethiány miatt nem volt s tán most sincs kellő számú rendes tanszék s a hiányt ideiglenes tanerőkkel pótolják. De ki nek jutna eszébe, ebből azt következtetni, hogy ez által azon főgimnáziumok ideiglenessé váltak? és hogy a már rendszeresített és fedezettel rendelkező tanszékeket ne lehetne rendes tanárral betölteni. Nem is említve, hogy magának az ig. tanácsnak különben sem lehetett joga *időközben* másról, mint *ideiglenes* pótlásról gondoskodni. Akkor még nem találták volt ki, hogy az ig. tanács rendes tanárokat is nevezhet ki. Ez újabb bölcsesség a tervezett új intézet érdekében.

A közgyűlés méltósága és bölcsessége ellen nagyobb sértést elkövetni nem lehet, mint ha ráfogjuk, hogy egy ily nagy fontosságú és sokféle körülményt igénylő ügyet, minő egy évszázadok óta fennálló, országos alapítványokon és törvényeken nyugzó intézet ideiglenesnek nyilvánítása és rendes tanerők alkalmazásának előleges megtiltása: csak úgy mellékesen, titkosan, mondhatni kerülő, átlutakon döntött el, anélkül, hogy a dolog ily alakjában akár csak szóba is jött volna, hogy a számos kapcsolatos kérdéseket megbeszélte volna, és akkor, mikor a tervezett kettős új intézet még csak in idea volt meg.

De nincs itt szükség semmiféle logikai okoskodásra és bizonyításra. Minden kétséget kizárólag beszélnek a tények, még pedig az ig. tanács és a közgyűlés tényei. Ugyanis:

1891-ben az enyedi előjáróság felterjesztést tesz, mely szerint „megszünteti a theol. akadémia a biblica theológiára fennálló segédtanári tanszéket s kéri a ft. közgyűlést, méltóztassék a Keresztes J. halála óta üresen álló theol. rendes tanszékét választása által betölteni.”

És mit tesz az ig. tanács? Ezt:

„Igazgató tanácsunk... a theologiai tanszék sűrűgötös voltát elismervén... a kívánt választást egy pályázati hirdetmény közzéttele által előkészítette és elhatározta, hogy az enyedi előjáróság javaslatát egész terjedelmében a ft. közgyűlés kedvező elintézése alá terjeszti.”

És a közgyűlés?

„Közgyűlésünk az előterjesztést indokainál fogva magáévá teszi s a jelzett tanári állomás(ok)nak jelen közgyűlésünk folyamán választás útján betöltését elhatározza”. L. 1891-iki jknyv 16-ik sz. a.

Nos hát, nem állott-e fenn akkor is az 1889-iki közgyűlés 62. sz. a. határozata? Hát akkor nem gátolta-e a kihirdetést és választást?

No ha nem, hát most sem! Sőt ha mások tán magyarázhatnak is ama határozatot másként, de aki azt saját megelőző ténye után többé nem teheti, az épp a mélt. ig. tanács és a ft. kerületi közgyűlés! Ha ez nem így van, akkor nincs többé a világon sem logika, sem igazság; sem következetesség, sem becsület.

Veritas.

A megelőző lap 3-ik oszlopában Bethlen Gábor zsinati felszólalásánál említett nyilatkozat Tisza K. elnöktől származik.

A kolozsvári keresk. és iparkamara febr. 9-iki rendes közgyűléséből.

A szokottnál hosszabbra elnyúlt új választások következtében az új kamara a múlt év október hóban tartott elnökválasztó és alakuló gyűlés után csak most tarthatta első érdemleges gyűlést. Az elnök mindenképp előtt üdvözlővén a szép számmal megjelent tagokat, kérte buzgó támogatásukat s figyelmükbe ajánlta a kamarák hivatását képező közgazdasági érdekek ernyedetlen buzgalommal való ápolását, amire nézve a kamara eddigi működéséből is ösztönt meríthetett. A kamarák közhasznú működéséről egyetlen biztosítéka a tagok érdekelttsége és tevékenysége. Az elnök jelenti továbbá, hogy részint az ügyek sürgőssége, részint a minisztertől nyert felhatalmazás alapján a hosszabb szünetelés alatt több ügyet elnökiel volt kénytelen ellátni. Ezek közt kiemelendők a következők: A kamara nevében feliratban elbucszott a lelépő kereskedelmi miniszter úrtól s üdvözölte a tárcza vezetésére kinevezett új miniszter urat, akik mindketten meleg hangú körlevélben értesítették az eseményről a kamarát.

A kereskedelmi miniszter ur a kolozsvári borvizsgáló szakértő bizottság elnökévé a folyó évre Sigmond Dezső orsz. képviselő urat, tagjait és pedig

együttal elnökhelyettesül is Benigni Samu kamarai al-elnök urat, továbbá Nagy Gábor, D. Deák József és Farkas Samu urat, titkáru pedig dr. Ruzitska Béla urat nevezte ki.

A kereskedelmi minisztertől felszólítás jött azon iparvállalatok és intézetek igazgatóiról és vezetőiről jelentést tenni, akiknek fölmentése a népfelkelési szolgálat alól mozgósítás esetén közérdeket képez: az elnökség az ipari szakiskolák igazgatóit jelölte meg ilyenekül. A miniszter ur válasza szerint ezek nem menthetők fel.

Ehrenberger Ferencz kolozsvári betűszedő hazatérve azon külföldi utjából, amelyet a kamara ösztöndíja segítségével a múlt évben tett, terjedelmes jelentésben számol be tanulmányairól s tapasztalatairól, megköszönve a kamara támogatását és ígérve, hogy igyekezni fog tapasztalatait a hazai nyomdászat előmozdítására fordítani. Elnök ur nagy méltánnyal emlékezik meg e gondosan szerkesztett jelentésről, amely a helybeli nyomdászok közt köröztetni határozatott.

A titkár az ügyforgalom előadása után jelenti, hogy a miniszter ur múlt évi december 15-ére a kamarai titkárokat Budapestre közös értekezletre hívta össze, amelyben minden kerületi bizottság leszámolta az ezredes kiállítás ügyében eddig történetéről s meglettek beszélve s megállapítva a legközelebbi szükséges lépések, amelyek a nagy nemzeti ünnep sikerét biztosítsák. A miniszter ur elégtűl tudomást vett a jelentésekről, s egyttal kilátásba helyezte, hogy a kamarai irodákat a közgazdasági monografia és évi jelentés szerkesztése tekintetében lehetőleg mentesíteni fogja a túlterheléstől, hogy a kiállítás ügyét annál sikeresebben mozdíthassák elő, s ez ígérését azzal váltotta be, hogy a közgazdasági monografiához márczius hóban bekívánt adatok beszolgáltatását folyó évi szept. hóra halasztotta s az iroda munkásságának további könynyítése céljából az évi jelentés is az eddigtilt eltérőleg, kisebb terjedelemben kívánja szerkesztetni.

(Vége következik.)

LEVELEZÉS.

Maros-Ujvár, 1895. febr. 20.

Községünk képviselőtestülete folyó hó elején ismételtén tárgyalta a szolgabírósi épület építési ügyét. Ismételtén tárgyalta, mondom, mert ezen gyűlést megelőző valamelyik gyűlésen egyhangulag elvetették az építkezést. Hogy mily érvekkel tudták annak az igazán égető szükségű ügynek kicsavarni a nyakát, nem tudom; de bármily okok kényszerítették is erre a gyűlést, annyit merek mondani, hogy sem községünk, sem a járás érdekében kellően számítássa nem vették.

Maros-Ujvár nagyközönségnek még a legnagyobb áldozattól sem kellene visszariadnia ily eminens kérdésnél; hát még akkor, mikor alig egy pár ezer forintjába kerül az egész építkezés!?

A folyó hó elején megtartott községi képviselői gyűlésben oly hangok merültek fel, az érvek oda vergáltak, hogy nem kell szolgabírósi épület; sőt titokban azt is hangoztatták, hogy maga a vármegye sem nagyon lelkesedik az építkezésért s nem bálná, ha a község elejtené ezt az egész ügyet, mert hát államosítás, vagy egy vármegyei kikerekítés esetén Maros-Ujvár könnyen eleshetik, mint járási székhely. Magam ezt oly semmi beszédnek tartom, hogy komolyan nem is kívánok vele foglalkozni, s hogy mégis megemlítem, teszem ezt azért, hogy rámutassak arra a meggondolatlan beszédre, melyet némely ember megenged magának.

Maros-Ujvár ma már oly számot tevő központ, rohamos népesedésével s az ujonan épült szolgabírósi épület helylyé nőtte ki magát, hogy a szolgabírósi székhelye csakis itt s más helytől nem lehet, s amely perczben Maros-Ujvárról a szolgabírósi lakhely hiányában elvinnék, abban a perczben ugy a község, mint a járás vitális érdekei vannak veszélyeztetve.

Ily körülmények közt jól esett hallanunk, hogy Kirila István szolgabíró ur a képviselőtestületi gyűlésen meggyőző érvekkel ráolvasta a gyűlésre, hogy a községnek alig négyezer forintjába kerül az építkezés, melyért évente 250—300 frtig menő kamatot kaphat s így a községnek jól felfogott érdeke kívánja, hogy az építkezést keresztül vigye, de másfelől a méltányosság is azt kívánja, hogy a járásért is tegyen valamit, mert ezzel az ügyes-bajos feleket, kik a szolgabírósi kénytelenek felkeresni, nagy anyagi terhektől menti. Ott van továbbá 600 bányamunkás, ott lesz a 3—400 szódagyári munkás, tehát legrosszabb számítás szerint 900 munkás; nem a józan ész diktálja-e, hogy egy ily központ legyen a szolgabírósi?

Hiszzen ha nem itt lenne a szolgabírósi székhelye, áldozatok árán is ide kellene hozni, nemhogy egy pár ezer forintért a már itt levő szolgabírósi

oda kényszerítsük, hogy az kénytelen legyen esetleg máshová tenni át székhelyét.

Amint jól értesültem, az ügy egy szűkebb körű bizottságnak adatott ki tanulmányozás és véleményezés végett. Nem gyakorolhatunk ugyan semmiféle befolyást a bizottságra, de azt a bizalmat merjük előlegezni, hogy magasabb szempontból fogja fel a dolgot s nem lesz oly kicsinyes ily nagy fontosságú ügynek az elintézésénél.

Figyelemmel fogjuk kísérni az ügy menetét, s ha szükség lesz, bővebben kifejtjük nézetünket, mert jól tudjuk, hogy a közügynek teszünk szolgálatot akkor, mikor ily dologban szót emelünk.*

x+y.

VEGYES HIREK.

— **Albrecht cs. és kir. főherczeg,** a hadsereg egyetlen marsallja, a custozai győző, f. hó 18-án déli 1 órakor Arcoban jobb létre szenderült 78 éves korában. A helybeli honvéd-laktanyán gyászlobogó jelzi a felséges uralkodó ház Nestorának elhunytát, ki a monarchia hadseregének fejlesztését, édes atyjának Károly főherczegnek, a Napoleont Aspernnel legyőző hősnök örökségeképpen, melegen szíven hordta s áldozatokkal is elősegítette.

— **Nagy-Enyed képviselője a Bethlen-kollegiumért.** A városi képviselő f. hó 22-én tartott gyűlésében egyhangulag elhatározta, hogy a theologiai akadémia convictusának f. évi szeptemberben kezdődőleg évenként 1000 frt segélyt ad az ev. ref. egyházkerület által megvonott segély helyett mindaddig, míg a convictus fennáll.

— **Lesz járda, régi városház kiépítése, sétateri fedett helyiség, két teleknek utcaszabályozás végett való megvétele!** Ezt határozta el a városi képviselő. Nagyon örvendünk, hogy a közóhannak lapunkban oly sokszor hangoztatott kívánalmait teljesítésre kerülnek; reméljük, hogy jó gazdálkodás mellett a városunk fejlődésére szükséges többi praktikus terv is lassanként megvalósul, kivált ha a közönség továbbra is melegen érdeklődik.

— **Hymen.** Székelyhidy János fiatal kereskedőnk f. hó 24-én tartja esküvőjét Oszlányi Ilonka kisasszonnyal, szamos-ujvári Oszlányi János kedves és művelt leányával.

— **Az első adórészlet befizetése.** Minthogy az évi első adórészlet befizetésére kitűzött határidő már lejárt, a városi tanács felhívja mindazon adózókat, kik ezen kötelezettségüknek még eleget nem tettek, hogy a folyó évi első adórészletet, valamint esetleg régiebb adó, hadmentességi díj és útdadó tartozásaikat most már a késedelmi kamatokkal együtt annál bizonyosabban befizessék, mert különben tartozásaik végrehajtás útján a végrehajtási díjak felszámításával fognak behajtatni. Ez alkalommal az adózó közönség értesítettik, hogy az 1895. évi I—II. oszt. kivetési lajstrom folyó hó 25-től márczius hó 5-ig bezárólag a városi adóhivatal hivatalos helyiségében közszemlére ki van téve. Felhívatik ennél fogva az adózó közönség, hogy a lajstromot megtekinteni el ne mulasztja, mert a kitűzött határidőn túl a sérelmes adó ellen felebbezésnek helye nincs.

— **A folyó hó 16-án rendezett fillérestély** egyike volt a legvidámabb és legkedvesebb estélyeknek, melyek eddig városunkban tartattak. A jóteknony cél érdekében minden időben áldozatra kész közönségünk oly szép számmal jelent meg, hogy bármely fényes bálnak is diszere vált volna. A Borsay Samu főisk. zenetanár által vezetett gimnáziumi vegyes kar derekasan betanult és szépen előadott énekdarabjai; Zayzon Ferencz s.-tanár ügyesen megírt, társadalmunk egyes hibáit, ferdeségeit satírizáló csinos felolvasása, mely kezdettől végig élénk derűtséggel tartá a hallgatóságot; a Kovács Károly, Zayzon Ferencz, Hegedűs Zsigmond és Péczeli József által dicséretesen elénekelt solo-quartett, különösen a Borsay Samu által négy szólamra letett, megújított népdalok; mindenképp felett pedig Bisztricsány Katica k. a. remek szavalata: mind, mind hathatósan közreműködtek arra, hogy az est sikere teljes legyen s a folyton fokozódó jó kedv a rendes, megszokott időpontot túl: 2 óráig tartsa együtt a tánczó ifjúságot. Az est sikeréből legnagyobb rész természetesen Bisztricsány Katica kisasszonynak jut, ki nem rég szép, kellemes énekével elbájolta, most meg szavalatával valóóságos extázisba hozta a közönséget Várady Antal „Régi könyv” című költeményének érzésteljes, az abban levő érzelmeket hiven kifejezésre juttató szép előadásával, miért szünni nem akaró tapsviharral fejezte ki elismerését. Vajha szerencsések lehetnének még többször hallani. Köszönetet kell mondanunk az ifjúságnak e helyen is a terem csinoságát

* Nagyon örvendünk, hogy ezen oly fontos kérdést valahára erősebben tárgyalják; csak minél előbb lássuk a jó megoldást.

Szerk.

nagyban emelő diszletekért, melyeket szegény tanulóink javára díj nélkül engedett át.

— **Az 1895. febr. 2-iki ifjúsági estélyen** még felülizettek: Dezső Zsigmond, Csató János alispán, Reinbold Olivér pénzügyig. 2—2 frt, Kovács József gyógyszerész 2 frt 50 kr, Mátyás Mariska k. a. 50 krt.

— **Nyilvános számadás és köszönet.** A tövisi önkéntes tüzoltó egyesület által f. hó 3-án rendezett táncmulatság alkalmával bevétel volt 121 frt 10 kr, kiadás 32 frt 41 kr, tiszta jövedelem 88 frt 69 kr. Ez alkalommal felülizettek, avagy jegyeiket megváltották: Slafkovich Jácint, Salamon Dávid, Szász J. 2-50—2-50, dr. Boér Jenő, dr. Simon Aron, Diamant Sámuel, Salamon Hermann 2—2 frt, Csathó Ferencz, Szegedi Miklós, Bugán József, Lövi Ignátz, Haab József, Kátrovics Antal, Krengel Sándor, Borza Dániel, Korbuly Miklós, Farnos Elekné, Jónás Janka, Páll László, Lövi Sámuel, Mihelyesi, Salamon Simon, Rátz Gábor, Egy valaki, Bereczki János, Andrási János 1—1 frt, Vadász Imre, Friedman Mór, Tomai Pál, Dánziger Armin, Selmezi István, Jónás Kálmán, Miklósi Jenő, Gulácsi Károly, Székelyhídi Gerő, Möller Róza, Fried Ignátz, Fried Lipót, N. N., Herskovics Mendel, Lukács Péter, Brezlauer József, Schultz Mihály 50—50 kr, Huszar Mózes 30 kr, Fenikkel Mór, Fenicher Simon 20—20 kr, Sárosi Lajos, Jakab Árpád, Vas József, Deutsch 10—10 kr. Kedves kötelességet teljesít az egyesület paraucsnoksága, midőn a fennjelölteknek halás köszönetét a nyilvánosság terén is kifejezheti. Tövis, 1895. február 10-én. A paraucsnokság nevében: Kiss Elek, segédtitz.

— **Az udvarhelymegyei gazdasági egyesület** Sz.-Kereszturon (vasuti állomás) folyó évi február hó 28-án csak udvarhelymegyei tenyésztők részére díjazással összekötött tenyészbika-kiállítást és másnap f. é. márczius hó 1-én hatóságilag engedélyezett országos jellegű tenyészbika-vásárt rendez. Egész Magyarország területén ezen egyetlen országos jellegű tenyészbika-vásár van engedélyezve: és miután földművelési m. kir. miniszter ur a tordai állami bikatelepet feloszlatta: ezen tiszta erdélyi magyar faj jellegű országos tenyészbika-vásár fontossága szembevetendő. Midőn ezen ritka alkalomra az ország gazdaságosságának figyelmét felhívjuk, egyuttal értesítjük, hogy ugy a kiállítás (febr. 28.), mint a vásár (márczius 1.) berendezésére báró Gamerra Oskár főszolgabíró (lakik Székely-Kereszturon) elnöklete alatt, báró Orbán Ottó és Györfy Lajos személyében egy rendező bizottság küldetett ki: ezekből a tenyésztők, kiállítók, vevők és eladók, a tenyészbikák bejelentése, azok elhelyezése, élelmezése, vasúti szállítása és szállítási tenyész igazolványok elnyerése érdekében forduljanak közvetlen a rendező bizottság elnökéhez. Az udvarhelymegyei gazdasági egyesület választmányá.

— Midőn a nagy közönség figyelmét **Unghváry László czeplédi** hírneves gyümölcsfa-iskolájának mai számunkban közzétett hirdetésére felhívjuk, különösen kiemeljük, hogy nevezettnél a százezekre menő mindenféle nemes csemetén felül még mintegy 1.500.000 darab 1—2—3 éves gyümölcsfa-ivadonc van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, doucin, paradicsom, szilva, prunus-myrobolana, Saint-Julien, besztercezi-szilva, eper, saj-meggy, sárga-baraczk, mandula és kőkenyőb.

— **A legszebb ajándékok.** A vidéki közönség, mely mostanában tömegesen rándul fel Budapestre, hogy karácsonyra és újvevre bevásárlásokat tegyen, a különböző csábító hirdetések között alig tud választani, alig tudja magát elszánni rá, hogy mit vegyen övének. A kirakatokban szebbnél szebb tárgyak láthatók, de talán valamennyi között legszebbek a Sternberg és Testvére-féle Kerepesi-uti hangszer ipar telep kirakatában láthatók. Egy egész házat foglal el e nagy vállalat, dúsán felhalmozva ugy a földszinten, mint az emeleten a legkülönfélébb zenekarbeli s műkedvelői hangszerek az összes réz és fa-fuvó, verő és vonó hangszereken kívül zseniális kombinációjú dzs és játékhangszerek, harmonikák és harmoniumok mechanikai zenélő művek, magától játszó zeneeszközök, melyeken egész operákat lehet lejátszani, zenélő madarak melyek a legszebb dalokat fútyólik stb. stb. Egyik legszebb s legerdekesebb tárgya az egész ipartelepnek egy nickelből készült karácsonyfaállvány, mely ünnepélyes zenekísérettel mellett lassu ütemben forgatja a karácsonyfát. Ára 25—32 frt, ennél szebb karácsonyi ajándék alig képzelhető. Az üzlet maga valóságos látványosságot képez, melyet a közönség csoportokban néz s különösen este kelt feltűnést, midőn az egész ipartelep villamos fényárban uszik, megvilágítva az egész térséget. Ez a kereskedés a fővárosban annyira népszerű és kedvelt, hogy mostanában mindig zsúfolva van, a személyzet alig győzi kiszolgálni a közönséget.

CSARNOK.

Kerülöm az embereket.

Kerülöm az embereket,
Mert az embert szeretem
S félek, hogy az emberekért
Az embert is megvetem.
Félek, hogy a tiszta érzet,
Melytől szívem melegül,

Ezer visszás indulatnak
Fertőjében elmerül

Szabad mezőn járva, kelve,
Verőfényes ég alatt,
Jól esik, ha szemem itt-ott
Embereknek megakad.
Gyermek-csoport, — szerelmes pár,
Vén anyóka, ifju lány,
Édes, vonzó rokonérzést
Kelt szívemben mind a hány.

Igaz részvét melegével
Függök jártok-keltökön
S örülök, ha egy-egy gyöngyöt
Vet felszínre bü, öröm: —
De közéjük nem vagyulók.
Ha tán egy-két perczre nem,
Mi kavarg, forr szívök melyén,
Jobb, ha meg nem ismerem.

Sürgő-forgó néptömegben
Gyakran járok egyedül,
Hallgatom: az élet árja
Forrongva hogy zúg körül.
Nem bánom, ha meg-megrázza
Lelkem a vad hangzavár,
Fájón rezgő habfodrai
Elsimulnak csakhamar.

Drága rokon-lelkek közt, hol
Béke lakik s szeszert,
Kéblemben a szív kitarul,
Ajkam szava megered:
Ember vagyok emberek közt,
Fényből, árnyból vegyülek,
Lelkemből az ember képe
Szelid, tiszta fényben ég. —

De hol furfang butasággal,
Góg csuszással fog kezet,
Nyíltan tapsol az irigység
S titkon nyelvet öltöget.
Könnyez, kinek szive ujjong
S ki sírhatna, mosolyog,
Oh e börtön békői közt,
Mily nyomorult rab vagyok!

Oh, hogy futok, mihelyt karom
Széttépte a láncokat,
Sötét erdő sörtyjébe
Elrejtőzni, mint a vad!
Bokrok éjén szeretetből
Almodozni jobb nekem —
Kerülöm az embereket,
Mert az embert szeretem.

Torkos László.

Szerkesztőség:

DR. MAGYARI KÁROLY. TÜRÖK BERTALAN

Kiadó: **CIRNER J. JÓZSEF.**

Nyomatott Cirner J. József könyvnyomdájában Nagy-Enyeden.

Henneberg-selyem

esakis akkor valódi, ha közvetlen gyárából rendelik — fekete, fehér és színeseket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint — sima, esikös, kockázott mintázatokat, damasztot: tb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 mintázatban) stb. **postabér- és vámmentesen a hához szállítva és mintákat posta fordultával küld: Henneberg G. (es. k. udvariszállító) selyemgyára Zürichben.** Svájczba ezüztett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Szabásznő.

Van szerencsém Nagy-Enyed város és vidéke hölgyközönségével tudatni, hogy a

női ruha-szabászatot

Budapesten teljesen végeztem s e szakmába vágó bármely munkát elvállalok. Bármily magas igényeket kielégítek a lehető legjutányosabb árban.

Továbbá a **szabászatra** egy hó alatt bárkit alaposan betanítok.

Maradtam kiváló tisztelettel

Tóth Berta.

Lakásom Szt.-Király-utca 13. sz.

68. szám 1895.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. bíróság 287—895 számú végzése által nagyenyedi lakos Höfler Terézia végrehajtó javára nagyenyedi lakos Máhr Ferencz ellen 300 frt tőke és egyéb törvényes járuléai követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 485 frt 30 krra becsült keztyük, atorkok s bolti állványokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 542—895. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Nagyenyeden alperes üzleti helyiségében leendő eszközökre **1895. évi márcz. hó 6-ik napjának délelőtti 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőknek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Nagy-Enyeden, 1895. évi február hó 16-ik napján.

Gajzágó Simon,
kir. bírósági végrehajtó.

31 szám 1894.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. bíróság 3980, 3981—892, 30—893, 12—894. számú végzése által Turó Bazil 150 frt, Schissel Karoly 30 frt, Czeran Kozma 25 frt végrehajtók javára nagyenyedi lakos Apolzan Ignátz s neje ellen tőke és egyéb törvényes járuléai követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 361 frt-ra becsült a nagyenyedi kir. bíróságnak 3781—892 sz. a. végzése alapján lefoglalt 187 frt becsértékű hazi butor stb. álló ingóságokra a nagyenyedi kir. bíróság 3980—892. sz. a. végzése folytán felülfoglalás vezettetett és a 3980—892. sz. a. lefoglalt ugyanekes butornemű stb. álló ingóságok 174 frt becsértékben nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4—895. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Nagy-Enyeden a városháza előtt leendő eszközökre **1895. év márczius hó 11-ik napjának d. u. 2 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőknek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.
Kelt Nagy-Enyeden, 1895. évi február hó 18-ik napján.

Gajzágó Simon,
kir. bírósági végrehajtó.

Sz. 3177—1894. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Albina takaré- és hitelintézet végrehajtóának Stoja Szavu végrehajtást szenvedő elleni 41 frt 22 kr tőke és jár. iranti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbírósa területén lévő vizaknai 2307. számú tkjvben A + 1. 4. 5. r. 1105. 3369. 6028. 6029. hr. sz. a. felvett s Stoja Szavu nevében álló, valamint adas-vevés folytán a 2607. sz. tkjvbe átment A + 1—3. r. 2988/1. 3018. 6786. hr. sz. alatt felvett és ifj. Stoja Szavu és neje szül. Sovea Saptá tulajdonát képező ingatlanaira az árverést 375 frtban ezennel megállapított kielégítési árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1895. évi márczius hó 11-ik napjának délelőtti 9 órája** vizaknai a telekkönyvi hatóság által megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kielégítési árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 42. §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átsegíltatni.

A kir. járásbírósa, mint telekkönyvi hatóság.
Vizaknan, 1894. évi december hó 28-ik napján.
Szentmiklósy József,
kir. aljbíró.

Sz. 2—895. tkvi.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság által közhírré teszi, hogy „Auraria” abrudbányai takarékpénztár részvénytársaság végrehajtóának zalathnai Cresian Ghiutzi György végrehajtást szenvedő elleni 150 frt tőke, ennek 1892. május 30-tól járó 6%-os kamatai, 3 frt 10 kr óvasi 1/2% váltódíj, 74 frt 61 kr költség és jár. behajtása végett az abrudbányai kir. járásbírósa területéhez tartozó Zalathna község 474. számú telekjegyzőkönyvben foglalt következő ingatlanok az 1881. évi t. cz. 156. §-a a) e) d) pontja értelmében egészben Cresian Onutzné szül. Popa Sofia haszonélvezeti jogának fenntartása mellett: 474. tkjvben 3. s. 3287. hr. sz. kaszáló 32 frt kielégítési ár, 3 frt 20 kr bánatpénz, 4. s. 4509. hr. sz. kaszáló 72 frt kielégítési ár, 7 frt 20 kr bánatpénz, 5. s. 4522a) hr. sz. kaszáló, 4523. hr. sz. kaszáló 42 frt kielégítési ár, 4 frt 20 kr bánatpénz, 6. s. 13940. hr. sz. szántó 33 frt kielégítési ár, 3 frt 30 kr bánatpénz, 7. s. 14066. hr. sz. szántó 11 frt kielégítési ár, 1 frt 10 kr bánatpénz, 8. s. 14302. hr. sz. szántó 10 frt kielégítési ár, 1 frt bánatpénz, 9. s. 14328. hr. sz. szántó, 10. s. 14329. hr. sz. szántó 35 frt kielégítési ár, 3 frt 50 kr bánatpénz, 11. s. 14343. hr. sz. szántó 22 frt kielégítési ár, 2 frt 20 kr bánatpénz, 12. s. 14349. hr. sz. szántó 16 frt kielégítési ár, 1 frt 60 kr bánatpénz, 13. s. 14378. hr. sz. kaszáló 53 frt kielégítési ár, 5 frt 80 kr bánatpénz és tartozékai Zalathna községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen **1895. évi márczius hó 29-én d. e. 10 órakor** a kielégítési ár 10%-ának bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kielégítési árban alól is eladatni fognak.

Vevő tartozik a vételárnak 1/2-át az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, 1/2-át 30 nap alatt, 1/2-át 45 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6%-os kamatokkal együtt a gyula-fehérvári kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál az 1881. évi 39425 számú igazságügyminiszteri rendelet értelmében lefizetni.

E hirdetmény nyel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Zalathna községben az előjárásnál tekinthetők meg.

Abrudbányai kir. telekkönyvi hatóság 1895. január hó 2-án.

Weres,
kir. aljbíró.

Sz. 75—1895. főisp.

Pályázati hirdetmény.

Alsófehér vármegye tisztviselői karában egy szolgabírói állás 800 frt fizetéssel és 150 frt lakbérrel javadalmozva választás útján betöltendő lévén, felhívom mindazokat, kik az 1883. évi I. t. cz. értelmében kellő képesítettségüket igazolni tudják, hogy felszerelt pályázati kérvényüket **f. évi márczius hó 15-ig** hozzám terjeszszék be.

Alsó-Fehér vármegye főispánjától.

Nagy-Enyeden, 1895. február hó 18-án.

Zeyk Dániel,
főispán.

Erdélyi Bank

és takarékpénztár részvénytársaság
Kolozsvártt,
Belkőzép-utca 2. szám.

Alaptőke 200.000 korona,

melyből 50% tényleg be van fizetve.

Üzletkörünk főágazatai:

1. Bel- és külföldi váltók leszámítása olcsó feltételek mellett;
2. Betétek elfogadása könyvecskére, melyek után

4 1/2%-ot térítünk

a betéti kamatadót sajátunkból viselvén. Betéteket elfogad továbbá folyó-számlára és pénztári jegyekre rövid időre is.

Intézetünk betéteket bármikor felmondás nélkül fizet vissza.

3. Értékpapírok és pénznemek vétele és eladása. Minden egyéb, a bank és váltóüzleti szakmába vágó ügyetlet gyorsan és pontosan és olcsón eszközölünk.

Az Erdélyi Bank
és takarékpénztár részvénytársaság
igazgatósága.

3-3.

Markovits Lajos

órás és ékszerész

Nagy-Enyeden, az új leányiskola épületében.

Ajánlja a n. é. közönségnek duraktárát: minidennem jól szabályozott schweici arany, ezüst és nickel férfi- és női zseborákból, bécsi inga és schwarz-waldi fali órákból. Amerikai ébresztő órák, első minőségű óra darabonként — jól szabályozva — 3 forinttól kezdve.

Nagy raktár a m. kir. fémjelző hivatal által bítelített mindennemű arany, ezüst és drágakő

ÉKSZEREKBŐL,

ugymint lánczok, karékek, gyűrűk, fűgök, mell-tük. Dus választék

szemüveg és csipetőkben

conceav, convee és periszkop üvegekkel. A szemüveg viselőik részére szemmérő (optometer) áll rendelkezésre. Nagy raktár mindennemű valódi és china-ezüst evőeszközök és díszárgyűjteményekből.

Kiválóan alkalmas

karácsonyi és ujévi ajándéknak.

Mindenféle óra és ékszer, valamint szemüveg javításokat jutányos árban elvállal és gyorsan eszközöl. Tőle vásárolt, avagy nála javított órákért jótállást vállal. Vidéki megrendeléseket pontosan és lelkiismeretesen eszközöl.

12-12

Sz. 3485-894 tllkv.

Árverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság által közzhíre tetetik, hogy zalathnai Crisian Parasehiva végrehajtónak odavaló Crisian Gyuz, Medvutz Lina szül. Crisian, Pasculitz Lina szül. Crisian, Crisian Maria férj. Mozgutz és Tuntuz a Sofi végrehajtást szenvedő elleni 52 frt tőke, 67 frtnak 1890 évi majus 12-től járó 6% kamatai, 25 frt 25 kr költség és jár. behajtása végett az abrudbányai kir. járásbírósg területéhez tartozó Zalathna község 474 sz. tjkben foglalt következő ingatlanok az 1881. évi t. e. z. 156. §-a c) d) pontja értelmében egészben Crisian Ouztné szül. Popa Sofia javára a használati jogok tartásával: 3. s. 3287. hr. sz. kaszáló 32 frt kikiáltási ár, 3 frt 20 kr bánatpénz, 4. s. 4509 hr. sz. kaszáló 72 frt kikiáltási ár, 7 frt 20 kr bánatpénz, 5. s. 4522a) hr. sz. kaszáló, 4523. hr. sz. kaszáló 42 frt kikiáltási ár, 4 frt 20 kr bánatpénz, 6. s. 13946. hr. sz. szántó 33 frt kikiáltási ár, 3 frt 30 kr bánatpénz, 7. s. 14066. hr. sz. szántó 11 frt kikiáltási ár, 1 frt 10 kr bánatpénz, 8. s. 14302. hr. sz. szántó 10 frt kikiáltási ár, 1 frt bánatpénz, 9. s. 14328. hr. sz. szántó, 10. s. 14329. hr. sz. szántó

35 frt kikiáltási ár, 3 frt 50 kr bánatpénz, 11. s. 14343. hr. sz. szántó 22 frt kikiáltási ár, 2 frt 20 kr bánatpénz, 12. s. 14349. hr. sz. szántó 16 frt kikiáltási ár, 1 frt 60 kr bánatpénz, 13. s. 14378. hr. sz. szántó 58 frt kikiáltási ár, 5 frt 80 kr bánatpénz és tartozókkal Zalathna községben a község hazánal megtartandó nyilvános árverésen 1895. évi márczius hó 29-én délelőtt 10 órakor a kikiáltási ár 10%-ának bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Vevő tartozik a vételárnak 1/5-ét az árverés napjától számítandó 15 nap alatt, 1/5-ét 30 nap alatt, 1/5-ét 45 nap alatt és ugyanazon naptól számítandó 6%-os kamatokkal együtt a gy. f. h. érvényes kir. adó, mint bírói letéti pénztárnál az 1881. évi 39425 sz. 1. miniszteri rendelet értelmében fizetni.

E hirdetményvel kibocsátott árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen hatóság és Zalathna községben az előjárásnál tekinthetők meg.

Abrudbányai kir. telekkönyvi hatóság 1895. január hó 2-án.

Weress,
kir. aljbíró.

Mária-czelli
Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nékülözhetetlen és átlánosan ismeretes házi és népszer.

A gyomorbetegség tünetei: éhvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehellet, felfútság, savanyu, felfőfőgés, hasmenés, gyomorégés, felesleges, nyálkaválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejájánál, a menyében ez a gyomortól származott, gyomortüherhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorhoidáknál.

Említett bajknál a **Mária-czelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a keszítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A Mária-czelli gyomorcseppek valódián kaphatók.

Kovács József
gyógyszerésznél
Nagy-Enyeden.
Schieszl Károly
11-28 gyógyszerésznél
Balázsfalván.

Mindenféle épületfa,
deszka, lécz, zsin-
dely, gerenda és
szarufa, továbbá minden fajtájú
tűzifa különböző hosszúságban,
vagy rövidre vágva és hasítva, állandóan
olesón kapható

KLEMM PÁL cég
fa-raktárában

Nagy-Enyed, Szent-Király-utca 72—78. sz. a.

Fenti fa-anyag nagyobb mennyiségben
bérmentve minden vasuti állomásra is száll-
littatik.

Nagy-Enyeden, a vevő kivánságára, a
vásárolt anyag házhoz vagy az építés szin-
helyére szállítható.

8-12

Haszonbérleti hirdetmény.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskola

vingárdi 850 hold területű jószágát

évi 4200 frt kikiáltási árral, 12 évi bérleti időközre, 1896. márczius hó 1-től 1908. február hó 29-ig terjedő időre nyilvános árverés útján haszonbérbe adja.

Az árverés f. évi márczius hó 5-én d. e. II órakor fog megtartatni Nagy-Enyeden a főiskola jog- és jószágigazgatósági irodájában, hol az árverési feltételek megelőzőleg is a hivatalos órák alatt betekintheők

Bánatpénzül a kikiáltási ár 20%-a teendő le készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban.

Zárt ajánlatok az árverés napjáig (márczius 5. d. e. 11 óráig) beadandók, melyekben a 20% bánatpénz szintén csatolandó.

Megjegyeztetik, hogy a leendő bérlőnek házi szükségleteire 5 hold átlag 15 éves sarjerdő fog évenként adatni.

Nagy-Enyeden, 1895. február 3.

3-3

A Bethlen-főiskola jog- és jószágigazgatósága.

